

Katja Sevšek (*1988, Ptuj), profesorica glasbe, slikarka, podjetnica. Končala je študij glasbene pedagogike na Pedagoški fakulteti Maribor (profesorica glasbe) in končuje doktorski študij s področja poučevanja glasbene umetnosti otrok z motnjami avtističnega spektra. Že kot otrok je slikala in razstavljala, prejela je Prešernovo nagrado za likovno ustvarjanje na Drugi gimnaziji. Slike spremlja s pesmimi v slovenščini in angleščini (zaradi natečajev). Pripravlja publikacijo s slikami in poezijo v slovenščini in angleščini. Deluje pod umetniškim vzdevkom Aine.

Ob glasbi je njen primarni izrazni prostor vizualna umetnost, zlasti slikarstvo. Osredotoča se predvsem na naravo, na drevesa kot metaforo za čustva, duševna stanja in življenjsko pot. Teksture in plasti njenih slik izražajo kompleksnost človeške psihologije in globoke povezanosti med človekom in naravo. Ta simbolni jezik spodbuja gledalce, da vidijo dlje od dobesednega in površinskega in

raziščejo čustva in zgodbe, ki oblikujejo njihovo razumevanje njihove življenjske poti. Poezija je v tem ključni element.

S svojo umetnostjo Aine opominja na moč in globino človeške domišljije, lepoto individualnega izražanja in neomejene potenciale človeške ustvarjalnosti, da sooblikuje naš lastni notranji svet.

Javni sklad RS za kulturne dejavnosti – Območna izpostava Maribor,
Zveza kulturnih društev Maribor, Kulturno društvo Mariborska literarna družba, Pobreška cesta 20, 2000 Maribor, Galerija RRRudolf,
Vojašniška ulica 12, 2000 Maribor. Oblikoval: Marjan Pungartnik

Galerija RRRudolf

Katja Sevšek: NARAVA, DREVESA, ČUSTVA, POEZIJA

Galerija RRRudolf
8. – 28. januar 2025

Za krajine in cvetlična tihožitja Katje Sevšek bi lahko dejali, da so odslikave tostranske stvarnosti v onostranskosti, saj gre očitno bolj za upodabljanje idej kot materije, še posebej, ker so praktično na vsaki slikovni površini nanosi pozlate, resnične pozlate, s katerimi slikarka ustvarja blage strukture, kot bi šlo za edino materialno substanco, pa še ta je nosilka transcendentne, celo sakralne simbolike. Zlato je starodavni simbol duhovnosti in transcendence, celo pravoslavne ikone so pogosto bodisi prekriti z zlatom (optočene) ali pa imajo pozlato v ozadju, pri čemer gre v obeh primerih za simboliko Nebes. Pri navpično orientiranih slikah Katje Sevšek pogosto zasledimo dvojne nosilce, kot da bi šlo za diptihe, četudi to dejansko niso, saj osrednja navpična razpoka med platnoma prostra ne ločuje, ampak uvaja simetrijo, vendar brez

zrcaljenja leve in desne polovice. Samo v enem primeru srečamo triptih. Najpogostejši likovni objekt je brez dvoma drevo v različnih oblikah in dimenzijah in tudi tukaj lahko ugotovimo njegovo starodavno simboliko povezovanja Zemlje in Nebes. V tej zvezi je zanimiva antropomorfna upodobitev belega drevesa, katerega korenine in deblo imajo obliko gole ženske, okoli nje pa je krvavo rdeča prst. Krošnja s prosojno belimi vejami je na levi strani posuta z raznovrstnimi listi, desna polovica pa je prevladujoče rumeno zlata, kot bi šlo za bujne lase magične, bipolarne ženske ali pa imamo tukaj reminiscenco na Ovidijevo zdbo o Apolonu in Dafne, ki se spremeni v lovor, četudi pričujoče drevo ne spominja nanj. Drugi zanimiv likovni objekt je domišljjska, centrifugalno razvejana cvetica, ki hkrati uvaja neevklidski, krožni prostor, kar

ponovno asociira na transcendentno simboliko. Glede barvitosti je treba pripomniti, da poleg zlate in zlatorumenih odtenkov ter bele prevladujejo nepestri odtenki sivin, redkeje modri in turkizno zeleni poudarki, popolna rariteta pa je že omenjena rdeča prst. Srečamo lahko tudi rjave zemeljske odtenke, kakor tudi melanohtonične nianse črne oziroma sive zemlje. Vsekakor je treba omeniti še uporabo nalepljenih dekorativnih dodatkov, kot so listi ali cvetovi. Upodobitve krajin, dreves in cvetic Katje Sevšek so nekaj, česar nismo vajeni, saj gre za likovne meditacije onostranstva skozi perspektivo tostranstva, ne da bi pri tem umetnica zašla v filozofske spekulacije ali religioznost.

Mario Berdič Codella